

Сафия Ариф кызы Шехмаметьева Ельник районы Чүриле - Чурино авылындагы матур йортларнын берсендө яши.

Нинди тиз гомер үткән, күпме сулар аккан... Белем-тәрбия биреп үстергән балалар аяк остөнө нык басканнар, сагынып оныклар йореп тора, оныкчык-лар шатландырып топырдап үсә. Бер карашка, ял итөргә дә итөргә... Юк, туксан яшен тутырган Сафия Ариф кызы Шехмаметьева, алдагы елларда тосле, кунакларны милли ашларын пешереп котө. Дус кызлары еш килә ана; тормыш яналыклары белән уртаклашалар, хәтерләрен янартып гомерләренен сикәлтәле юлларын барлыйлар. Үткәннәрне искә алганда йорөкләре чемердәп китә апаларнын. Күпме авырлык күргән алар яшь чакларында - ихтыярсыз күз яшьләре ага. Бу буын кешеләренен балачагы белән яшьлекләрен сугыш «урлый». Язма героем белән дә шулай була. Чүриледә туган Сафия гаиләдә ин олы бала була, кечерөкләре – сөнеле белән әнесе. Боек Ватан сугышынын беренче коннәрендә ук әтисе Арифны сугышка алалар нәм Мәскәүдә барган каты бәрелеш вакытында вафат була. Кара кайгы Сафиянен йорөгендә фашистларга нәфрәтне арттырып жибөрө. Сугыштан похоронкалар авылдашларынын башкаларына да килә. Авылларда калган балалар белән картлар, фашистларга булган чиксез нәфрәттән, теләсә нинди авырлыкларны жинөргә өзер булалар; ач-ялангач халык арып-талып фронтка житештергән нәрсәләрне озатып баралар, жинүне яқынайтырга тырышалар. Зарплатанын ни икәнлеген белми трудоденьга нәм бер уч арышка иртөнге таннан карангы тонгә кадәр эшлиләр. Сафия Ариф кызы истөлегендә: «Топ унышны жыйганнан сон, кырдагы башакларны жыя идек. Яз башын буразналарда калган черегән бәрөнгене чүплөдек. Урманнан чыбык-чабыкны вязанкаларда, я чаначыкларда алып кайтып ой жылыттык, булган ашыбызны пешердек. Эштөн бушаган арада эрлөдек, бөйлөдек, тукудык, тектек. Бу хатын-кыз кул эшләрен хөзмөт дип тө санамый торган иделәр. Хатын-кызлар бергә жыела идек тө электр утсыз, чыра гына ягып бөйлөв энөлөрөнө карамыйча торле әйберләр бөйлөдек. Шулай, кул эшләре осталыгы анадан - кызына, кызыннан - оныгына күчөп килдө».

Боек Ватан сугышы төмамлангач, тормыш жайлана, рөтлөнө башлый. Унтугуз яшьтө Сафия Ариф кызы кияүгә чыга. Матур гына гаилә булып яшөп китөләр. Тормыш иптөше Зариф Халим улы да гомере бую колхозларында хөзмөт итө. Ул нәрбер эшкө жаваплы

карап башкарган; токта хезмәт иткән, фермада заведующий булган. Алар тату гына дүрт бала асраганнар.

Чуриле кызы Сафия апа Шехмаматьева авырлыкларны жинә-жинә яшәгән. Бер балалары авыру булып тугач, ул үзен аны тәрбияләвгә багышлый. Әниенен тырышуы һәм мөхәббәтенә карамастан, кызганычка каршы, бала иртә бакыйлыкка күчә. Тату гаиләдәге югалту кайгысы кочле була, әмма алар бер-берсенә терәк булганга, сугыш вакытында тосле, ярату һәм ышаныч аларга коч бирә. Исән калган балалары - Нурия Зариф кызы, Шәриф белән Руфять Зариф уллары күпне күргән әниләренә һәрвакыт ярдәм итәргә, игътибарлы булырга тырышалар. Шундый тәрбия алганнар. Ватан сакчыларынын кызы һәм хатыны буларак, Сафия апа, буыннан буынга күчкән гадәт буенча, улларын да хәрби хезмәткә әзерли. Туган ил сакчылары булып кайта ике улы. Шәриф Зарифович Советлар Союзында хәрби хезмәттә булса, Руфять Зарифович - Афганистанны үткән кеше. Бүген Сафия Ариф кызы Шехмаматьева доньяларда тынычлык булсын дип дога кыла; сугыш кына була күрмәсен, тынычлыкта анын 11 оныгы һәм 13 оныкчыгы яшәсен, Россиябез чәчәк атсын һәм халкыбыз кайгы-хасрәтсез торсын дип сорый Алладан.

Юбилей конне Ельник халкынын Социаль яклау хезмәткәрләренен Президентыбыз В.В.Путиннын адреслы тәбрикләв хаты белән килүләре, авыл администрациясе житәкчесе П.М.Ямщиковнын котлауларын хезмәт ветераны зур шатлык белән кабул иткән. Болар барысы да анын һәм шул буын халкынын олы Жинүгә, илебезнен икътисатын торгызуга алып барган хезмәт батырлыкларын онытмаганнар дигән сүз. Шуна ул килгән кунакларын, якин кардәшләре күк, кочаклаган, үпкән.

Наилә Насырова